

CSAJÁG KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INGYENES LAPJA

TARTALOM:

OKTÓBER 23.	1
SZÜLŐFALUM ÜZENETE 1956 OKTÓBERÉBEN	2
FELHÍVÁS TÁRSADALMI MUNKÁRA	2
ÉRDEKES EMBEREK	3
EGÉSZSÉGHÉT AZ ÓVODÁBAN	3
ÁLLATKERTI KI-RÁNDULÁS AZ ÓVODÁSOKKAL	4
RENDŐRSÉGI HÍREK	4
SÁRGA JÁCINTCSOKOR	5
ÉLVEZETES MÉRKŐZÉS VOLT?	5
KATONADALOS TALÁLKOZÓ, BALATONFÜZFŐ	6
ÖNKORMÁNYZATI TÁJÉKOZTATÓ A TŰZIFA IGÉNYLÉSÉRŐL	6

OKTÓBER 23.

Az idei október 23-ai műsort, mint minden évben, a Csajági Református Általános Iskola 8. osztálya adta.

A Művelődési Ház adott otthont a megemlékezéshez, majd a Kopjafa koszorúzása után ki-kiját gondolataiba merülve, vagy személyes tapasztalataival, élményeivel térhetett otthonába.

Ezen a napon több megemlékezésen is volt szerencsém részt venni, ott hallottam az alábbi sorokat, melyeket szeretnék most Önökkel is megosztani:

Minden nemzetnek megvannak a magas súlyos, bőrbre kötött könyvei a saját történelméről. Most is éppen íródik a következő kötet. A mi életünk írja. Egyszerre vagyunk tanítványok és példaadók. Mi az '56-osok tanítványai vagyunk, példát

pedig gyermekeinknek fogunk adni. A szabadságot, amiért a forradalom zajlott, nem lehet úgy átadni, mint egy emlékkönyvet,

vagy mint egy használati tárgyat, „tessék, itt van”. De a szabadság igényét át lehet adni, mi több, át kell! A szabadságot viszont mindenkinek megának kell megteremtenie. Erre azonban csak akkor lehetünk képesek, ha összefogunk, mert minden

nemes összefogásból erő sugárzik és lendület, mely számtalan cél elérésére fordítható.

1956 az ifjúság forradalma volt, a fiatalok kezdték, ők tartották ki legtöbbször. A fiatalok mentek először az utcára, gátat akartak vetni a hazugságnak, a diktatúrának. 1956 egyben a nemzet

forradalma volt. Ezt a forradalmat nem kised összeesküvő csoport szervezte. Itt a társadalom minden rétege képviseltette magát. Nemcsak Budapest, hanem a vidék forradalma volt. Voltak olyan katonák, volt olyan helyőrségparancsnok, aki ezernyi dolgot, életet mérlegre téve – hivatást, lelkiismeretet, a rábizott emberek életét, a város épségét – az akkori helyzetben a legelfogadhatóbb döntést hozta. A városban és a faluban élőknél a bizalom, a remény táplálta az emberek lelkesedését, hogy Európa és a nagyvilág nem hagy cserben minket, hogy mellénk áll, de akkor csak egy keserű tapasztalattal lettünk gazdagabbak.

1956. október 23-a egyik legfőbb üzenete az összetartozás. Az összetartozás, amely nagy tettekhez tesz képessé, és ami nélkül kevésre sem vagyunk képesek. 1956 máig ható példája annak a hősiességnek, melynek következtében a nemzet újra fel tudott emelkedni létének egyik mélypontjáról, és ha csak néhány napra is, de ki tudta vívni szabadságát, és meg tudta teremteni egységét ennek a szabadságnak a tépett zászlaja alatt.

A magyar nép számára a forradalom dicsőséges bukás volt, amely egyrészt az idők során hozzájárult az elnyomás enyhítéséhez, másrészt erőt adott az alávetettség elviseléséhez, és olyan nemzetközi elismerést szerzett a magyarság számára, amilyenben az 1848-as forradalom óta nem volt része.

Jobbág Károly:

Mondják, a himnuszt énekelték...

Mondják, a himnuszt énekelték,
úgy indultak a puskatűznek
s a könnygáz meg a tűzzel telt ég
sem riasztotta vissza őket.
Csorgott a könnyük, talán sírtak,
Csorgott a vérük, - behaltak
Diákok voltak s ők csinálták
a dicsőséges forradalmat.

Budapest, 1956. október 24.

Alexa Marianna

SZÜLŐFALUM ÜZENETE 1956 OKTÓBERÉBEN

Sokat tűnődtem rajta, de máig sem tudom eldönteni, hogy a Napló elődjének, a Veszprém megyei Népiújság hivatásos munkatársaként az 1956-os évi szabadságom időpontját én választhattam-e ki, vagy a feletteseim kényszerítették rám. Akárhogy történt, utólag örömmel állapítom meg, hogy október 20-án, szombaton hazautaztam a kicsi Bakonyságra, de az egész megyében és a veszprémi értelmiségiek vitakörében nyert benyomások, különösképp pedig az ország és a főváros rendszerellenes kritikái teljes egészében meghatározták napjaimat. Családom népes tagjai és szülőfalum teljes lakossága szüretelt, préselt, vagy kerti, mezei munkát végzett, én azonban a kis néprádió gombját csavargattam, illetőleg a hozzánk eljutó sajtóhírek olvasásába temetkeztem.

Egyre inkább azonban falum lakóinak hangjaira és mozgásformáira összpontosítottam. Meggyőződtem róla, hogy az itt élő emberek ugyanúgy érdeklődnek az ország és a világ dolgai iránt, mint én, csak nálamnál nehezebben jutnak el a teljes igazsághoz még akkor is, ha őket jobban sújtják helytelen, hibás társadalmi viszonyok, mint engem, a huszonnégyszáz és fél esztendő, fix fizetéses legényembert.

A szülőhelyem felé fordulásnak, a helyi problémák iránt tanúsított érdeklődés fokozódása következtében vettem részt 25-én este a kicsi település egyetlen „közintézményének”, a kocsmának a falugyűlésén. Nem tudom, hogy kik rendezték a találkozót, de szervező erőként igazán csak az akkori napok felfokozott indulatára gondolhattam. Sok év távlatából bizvást megállapíthatom, hogy még búcsúkor sem gyűltünk többen össze a Kiss Lajos polgármester azonos nevű édesapja által vezetett épületben, mint ekkor. Olyanok is részt vettek az összejövetelen, akik korábban sohasem lépték át az italbolt küszöbét, mert nem fogyasztottak alkoholt.

Mindjárt az elején éreztem, hogy a végtelen panaszáradatot felém irányítják. Sorra vették az ország sok-sok gondját, különösképp a falu és a mezőgazdaság problémáit. Azokat a hibákat, hiányosságokat, amelyek – többek között – az alig néhány nappal korábban kitört forradalomhoz vezettek. Az emberek szinte egymás szájából kapták ki a szót. Egyik a másikra rákontrázott. – Egymás után hatszor emeltek adót. – A beadott termény mennyiségét megduplázták. – Mitőlünk bagóért elvettek mindent, a munkásokhoz, értelmiségiekhez pedig többszörös áron juttatták el...

Nekem folyton-folyvást Katona Józsefnek a Bánk bán c. drámája járt az eszemben. Abból is Petúr, még in-

kább Tiborc kisemmizettsége és panasza. Hogyan? Hát hol élünk, hol voltunk eddig, ha még mindig egy 1815-ben írott igeigazságait nyögjük?

A bírálatok élét egyre markánsabban felém fordították. – Te újságíró vagy. – Ezt írd meg! – Tudjuk, hogy ezekről eddig se te, se mi nem beszélhettünk. De eljött az idő. A mi időnk...

Volt, aki többször is felszólalt, és kegyetlen sérelmeket fogalmazott meg. Én pedig jegyzeteltem, jegyzeteltem. S határoztam, hogy megírom az elhangzottakat. Beszéltem Veszprémbe, hogy félbeszakítom a szabadságot. Közben az újság élén, mint másutt is, változás történt, és Horváth József felkért: – Ha tényleg visszajössz, ezt ne üres kézzel tedd! Hozzá! magaddal afféle hangulatjelentést!

Nekem ennél több se kellett. Még 25-én éjjel megírtam a „Hová lesz a magyar falu?” c. cikket. Kora hajnalban Pápateszére vonatra ültem, és varsányi átszállással eljutottam a megyeszékhelyre. Ott a reggeli, délelőtti órákban tüntetések zajlottak. Hatalmas tömeg, főleg fiatalok vonultak az utcán. Előtte való nap megalakult a Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács, írásom pedig megjelent a 27-i, szombati számban. Majd újabb cikkek, a nov. 4-i bukás után is. S mivel továbbra sem hagytam magam befolyásolni, 1957. márc. 2-án eltávolítottak a szerkesztőségéből.

Márkus Zoltán

FELHÍVÁS TÁRSADALMI MUNKÁRA

A Református Iskola Szülői Munkaközössége Társadalmi munkát szervez. Az Elektombot szeretnénk a tél előtt letakarítani, rendbe tenni, esetleges hóesést követően újra tudjanak gyermekeink önfeledten szánkózni, a családok hétvégenként kikapcsolódásként eltölteni ott egy kellemes délutánt.

A tervezett időpont, amely az időjárás függvénye is: 2015.11.07., de az SZM a gyermekektől írásos tájékoztatást fognak küldeni az esetleges változásról.

Ezen a napon, 2015. november 07-én a református iskola kirándulást szervez felsős gyermekek részére Pápára, részleteket a programról az alábbiakban olvashatnak.

Köszönettel: SZM

ÉRDEKES EMBEREK

Szerkesztőségünk sorozatot jelentet meg községünk érdekes, az akadémiai értelmező szótár szerint „érdeklődést, figyelmet lekötő” emberekről. Lehetőleg minden számban közlünk egy-egy ilyen írást.

Szeretnénk, ha nemcsak a kiválasztott személy, hanem a cikk írója is folyton változna. Arra kérjük olvasóinkat, mutassanak be lapunkban olyan személyeket, akik valamilyen tulajdonság alapján közérdeklődésre tarthatnak számot. A felkészületlenség, gyakorlatlanság, helyesírási gond ne tartsa vissza a jó szándékot! A szerkesztőség szívesen elvégzi a szükséges javításokat. Lehetőleg használható fotót is mellékeljenek a szöveghez.

Ki érdekes? Minden ember! Azt tartjuk, hogy az a másik mindig érdekeljen mindenkit! Persze vannak, akik valami miatt az átlagosnál nagyobb figyelemre számíthatnak.

Nevelőszülők

Érdekes emberek, én inkább azt mondanám, példamutatók, figyelemkeltők, mert aránylag kevesen vannak.

A Csajági Hirlapban eddig megismertettekhez szeretnék hozzájárulni, mert úgy érzem, megérdemli a Bátor-házaspár, kiváltképpen Bátor Istvánné, hogy tudjanak mások is emberségükről.

Bátor Istvánné, szül. Hazafi Gyöngyi – már a vezetéknev is buzdító jellegű. Nem csajági születésű, de itt lakik, illetve itt él 1990 óta. Férjével együtt felneveltek becsületben, szeretetben 4 gyermeket. Az idő azonban halad, a négy fiú – komoly munkásemberek – kirepült a családi fészekből. Hogy a házban ismét nevelhető gyermek legyen, nevelőszülők lettek, és Gyöngyike szíve szeretetét idegen, sanyarú sorsú gyerekeknek adta és adja.

Első alkalommal két fiú jött: Laci és János, testvérek. Laci nagykorú lett, és önálló életet kezdve elment. János, igaz, hogy már ő is nagykorú, de maradt. Jelenleg három gyermek (testvérek) került a Bátor-házhoz. Gyöngyi úgy bánik velük, mintha édes gyermekei lennének. Sok mindenre megtanította már őket. Példa előttük a családi élet. Bátoriné mindenre odafigyel, tanulás, öltözködés, stb. Nem tesz különbséget az unokája- aki szintén itt van – és a nevelésbe adott gyerekek között. Ilyen felelősségteljes élet mellett még aktív tagja a Csajági Hagyományörző Énekkarnak, és természetgyógyászatot tanul.

Évek óta figyelem a családot. Így tapasztaltam, hogy mit jelent a szeretetben történő nevelés. Két, látszólag apróság, de sokat elárul a nevelésről, a szeretetadásról. János iskolai kiránduláson volt Erdélyben. Ajándékot hozott Gyöngyi néninek. „Házi áldást!” Igaz, hogy román nyelvűt, - magyar nem volt- de ő örömet akart szerezni, képletesen viszonzni akarta az évek óta kapott szeretetet. A második szintén ajándék Gyöngyi néninek. Cintia (a három itt nevelődő gyermek tagja) szintén hozott ajándékot, örömet szerzett vele.

Igaz, hogy a gyermeknevelés felelősségteljes munkájába besegít férje is, de amit Gyöngyi csinál, dicséretre méltó, hiszen a szeretetadással, másokra figyeléssel, segíteni akarással sok könnyet lehet megszüntetni.

Tudom, hogy mi, csajági lakosok büszkéek lehetünk az eddig ismertett emberi sorsokra. Jó egészséget, sikeres további életet kívánhatunk nekik, hiszen munkájukkal a falu életét gazdagítják.

Horti Marika néni

EGÉSZSÉGHÉT AZ ÓVODÁBAN

Ebben az évben egy esős októberi hetet választottunk Kati nénivel az egészséghet megtartására.

Furcsa ezt így leírnom, hiszen az óvodában egész évben nagy hangsúlyt kap az egészséges életmód, ez a mindennapjuk része. Hétfőn a testrészekkel és a belső szerveinkkel ismerkedtünk (csontok, izmok, szív, tüdő, agy): miért fontosak, mire valók. Majd magzati fejlődésről nézegettünk képeket. Megbeszéltük, mekkorák voltunk, és hogy fértünk el az anyukánk pocakjában, és azóta milyen nagyot nőttünk.

Kedden Hauckné Pálkás Krisztina és Kothenczné Dominek Ildikó egészségfejlesztők látogattak el hozzánk a megyei kormányhivatalból. Látványos bemutatót tartottak arról, hogy miért fontos a máig élő szlogen: „zsebkendőbe köhögj, tüszents!” Majd részletesen megtanultuk a helyes kézmosás mind a 6 lépését. Pár nap múlva örömmel vettük észre, hogy nemcsak a nagycsoportban, hanem a kisebbek között is van olyan gyermek, aki teljesen helyesen mos kezét.

Másnap a fogainkkal foglalkoztunk. Hogy zajlik a fogváltás, hogy tudunk vigyázni a fogainkra. Ismételtük a helyes fogmosás mozdulatait.

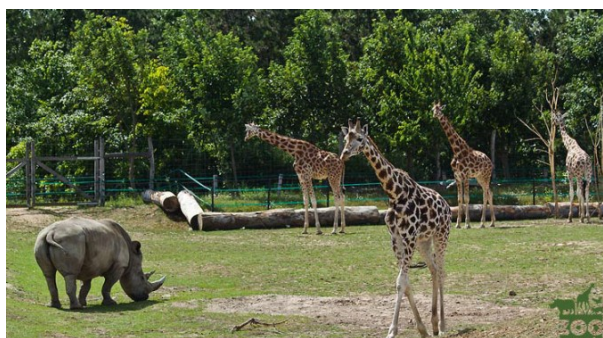
Utolsó nap az egészséges táplálkozás napja volt. Őszszegűjtöttük az ős gyümölcsseit. Csoportosítottuk a hazai és külföldi gyümölcsöket. Finom és egészséges gyümölcssalátát és zöldségsalátát készítettünk közösen.

Egy-egy témához kapcsolódva mesével, képekkel, memóriakártyákkal is készültem. Az óvónéni is a témához kapcsolódó mondókákat, gyermekjátékokat tanítottak, ismételték. Színeztünk, festettünk, gyurmáztunk.

Ezúton is szeretném megköszönni az óvónénieknek a rengeteg segítséget, hogy ilyen színesre sikerülhetett ez a közösen eltöltött hét.

Óbíróné Karácsony Ágnes védőnő

ÁLLATKERTI KIRÁNDULÁS AZ ÓVODÁSOKKAL

Október 4., az Állatok világnapja. Ebből az apropóból szervezett, projekthét keretében állatkerti kirándulást

szerveztünk az óvodás és a bölcsődés gyermekek számára. Rendhagyó módon, szülői kíséret nélkül vágtunk neki a nagy kalandnak.

Október 6-án reggel, minden kisgyermek és felnőtt izgatottan érkezett az intézménybe. A reggeli elfogyasztása után felszálltunk az óvoda előtt minket váró autóbuszra, a buszunk hama-

rosan elindult. Az utazás percei hamar elszálltak, és az állatkert kapujában találtuk magunkat. A kezdeti nehézségeket követően gyermekeink hamar belerázódtak a kirándulás alatt elvárt szabályokba. /Melyek a nap biztonságos, jókedvű, élménydús lebonyolításához szükségesek/.

Az apróságok figyelmét elsősorban a nagytestű állatok kötötték le, pl.: a zsiráf és az oroszlán. Nagy élményt jelentett számukra a medencében úszó fókák és pingvinek látványa is. A hosszú séták közben pihenésképpen elfogyasztottuk a magunkkal vitt elemózsiát.

Hatalmas élményt jelentett a gyermekek számára, hogy az óriási vadon élő állatokat testközelből láthatták. A hazafelé úton többen elszenderedtek a fárasztó nap után. Itthon pedig minden kisgyermek nagy izgalommal vártak a szülők az óvoda épülete előtt.

Óvó nénik

RENDŐRSÉGI HÍREK

Ködbe burkolózik hegy, völgy

Bizony vége van a nyárnak, egyre hűvösebbek a reggelek, jól esik estére a lakások langyossága. Az időjárás hűvösebbre fordulása életünk minden területén hatással van ránk, de legjobban talán a közlekedésünkre.

Nem győzöm hangsúlyozni, hogy a közlekedésben mindenki egyenrangú részt vevő fél, mind a gyalogos, kerékpáros, motoros, autós, mintda kamionos.

A balesetek csak az egymásra figyeléssel, az egymás iránt tanúsított türelemmel kerülhetők el! És persze a közlekedési viszonyok, körülmények figyelembe vételével!

Rövidebbek a gyakran borús, ködös nappalok, párásak a reggelek, nedvesek az utak, csúsznak a falevelek, és mi továbbra is sietünk.

Ilyen körülmények között a jól láthatóság kiemelt jelentőségű. Erre a balesetmegelőzési tényre hívja fel a figyelmet az Országos Balesetmegelőzési Bizottság már több éve megújuló kampánya „**Látni és Látszani**” szlogennel. Az október 1. és december 15. között meghirdetett akcióhoz csatlakoztak optikusok, gépjármű szerelők, szervizek, ahol a látásunkat, autóink „szemét” lehet térítésmentesen megvizsgáltatni, és a rendőrség is fokozott közúti ellenőrzést végez.

A megváltozott **közlekedési feltételekre való felkészülés** elsősorban a gépjárművek vezetőitől kíván több odafigyelést.

- A látási körülmények romlása szükségessé teszi a gépjárművek **világítóberendezéseinek** gyakoribb ellenőrzését, tisztítását.
- A műszaki állapot felülvizsgálata, fagyálló hűtő és ablakmosó folyadék feltöltése mellett
- itt az ideje a gumicserének. A fagyos, jeges, nedves utakon, **+7 fok alatt a nyári gumi** már nem nyújt biztonságot.
- A rosszabb út- és látásviszonyok miatt célszerű lassítani a

vezetési tempón **nagyobb követési távolságot** tartva, hiszen a **sérüléssel járó balesetek** közel egy harmadát az útviszonyoknak **nem megfelelően megválasztott sebesség** okozza.

- A klímaberendezés karbantartása a belső párásodás megelőzését szolgálja.
- Téli felszerelésként jégmentesítőt, hóláncot, lapátot, takarót érdemes bekészíteni a gyakran és hosszabb utakon autózóknak.

Hosszabb útra indulva, elakadásra felkészülve tele tankkal, elegendő folyadékkal, élelemmel, több takaróval célszerű elindulni.

A jó látás és láthatóság, mint baleset-megelőzési feltétel, nemcsak a gépjárművekre, hanem minden közlekedőre, **a gyalogosokra és kerékpárosokra is vonatkozik!**

A KRESZ által előírt **gyalogos és kerékpáros láthatósági felszerelések, kiegészítők** komoly sérülésekkel járó balesetek megelőzését szolgálják, ezért - ugyan csak külterületen kötelező - de tanácsos azokat lakott területen belül is viselni este, éjszaka, rossz látási viszonyok között.

Az őszi hosszabb utak egyike a **halottak napjához kötődő temetőlátogatás**. Nemcsak az őszi közlekedéssel kapcsolatban említem, hanem bűnmegelőzési szempontból is. Sajnos a temetőket, a sírokat gondozó hozzátartozókon kívül az óvatlanságunkat, jóhiszeműségünket kihasználó bűnözők is látogatják ilyenkor. Kifigyelik, amíg vízért megyünk, elvisszük a szemetet, és máris szabad prédává válik az ott hagyott táskánk, benne pénztárcával, iratokkal, mobil telefontal.

Mindenki fokozottan óvja értékeit!

Stanka Mária c. r. őrnagy

Balatonalmádi Rendőrkapitányság

SÁRGA JÁCINTCSOKOR

Történet, amelyet romantikusnak is nevezhetnék, ha a szó nem lenne túl harsány a halál dialektikájához, vagy ha a halálnak volna stílusirányzata.

Az utolsó előtti századforduló körül hazánkból rengetegen „tántorogtak ki” Amerikába. Idehaza nem volt munka, nem volt pénz, nem volt megélhetés. Bakonyságról kiváltképp sokan vándoroltak ki. Emiatt a községet kisamerikának nevezték a térségben.

Az első világháború kitörése hazaféltésből sok hadra fogható férfit szólított vissza. Jöttek mások is, akik nem tudtak megkapaszkodni ott, vagy becsapottnak érezték magukat.

Mokány legények közt egy törékeny nő, Réfi Gábor három lánya közül valamiért Mária is hazatért. Megélhetésért, a pénzszerzés folytonosságának reményében a falutól nem túl távol, a csóti erdőben kialakított fogolytáborban vállalt munkát. Úttalan utakat járva ide nap mint nap egy vagy másfél órás gyaloglást követően érkezett meg.

Ennél fontosabb és érdekesebb, hogy a táborban megismerkedett Sifter Pállal, és hamarosan megszerették egymást. A frigre lépéssel sem késlekedtek. Ezt gyermekáldás követte, egymás után kétszer. Igenám, de ki tudta, milyen kórság lappang az édesanya halvány arca mögött? A halál egyik főtisztje szegődött a szép fiatalasszony mellé. A neve: marbus hungaricus. Mivel sok felé és hevesen „kaszált”, a tüdőbajt magyar betegségnek nevezte a közszej.

„A halál nem vitapartner – mondhatjuk Örkénnyel-, mert csak ezt tudja: nem.” 1920 októberében az egyik, 1921 januárjában a másik kislány halt meg. Az anyjuk emlőjén nevelkedtek, s a halálok: tüdőbaj. 1921 márciusában meghalt a gyermekek édesanyja: Sifter Pálné Réfi Mária asszony is.

A történetet itt akár be is fejezhetném, de a folytatás valamilyen az élet diadala a halál felett. Réfi Gábor annak rendje-módja szerint végkielégítette Siftert, aki két busa ökör örökséggel még feleségének temetése napján elvándorolt széles ez országon végig, évtizedeken át a szél se hozott felőle újságot Bakonyságra.

Közel hét évtizeddel a tragikus események után, 1988 tavaszán valaki sárga jácintcsokrot helyezett a Sifter-es közös sírra. A faluban elkezdtek találgatni: - Visszatért az özvegy édesapa a hármas veszteség halmához? Vagy csak a lelke szállt szeretteihez a kicsi településen eddig nem ismert virágok formájában?

Micsoda véletlenek vannak, mondjuk néha. És valóban! Hamarosan fény derült a különös történetre. Sifterné Réfi Mária unokahuga a férjével együtt a keszthelyi búcsú sátrai közt nézelődött. Egy bazáros névtáblán feltűnt nekik az egervári Sifter Gyula neve. Sifter. Nem túl gyakori név. Már miért ne szólítanák meg az illetőt?

Kicsi a világ. Kiderült, hogy az ominózus családnév viselője Sifter Pál unokaöccse, aki mindent tud nagybátyjának bakonysági veszteségeiről. Közölte, hogy rokona annak idején a két ökörrel az Alföldön állt meg. Ott új házasságot kötött. Ismét két gyermeke született. Sifter még él, de gyengélkedik. Ezenkívül mozgásképtelen. Emiatt Dénes nevű fiát és annak feleségét kérte meg, hogy az emlékek súlyának további csökkentése érdekében róják le kései kegyeletét a Bakony-alji település sírkertjében. Vagy cáfolni kívánta Ravaisson francia bölcselőnek a halálról vallott felfogását, miszerint: „Elmegyek, mielőtt az utolsó szót kimondtam volna?”

Tizenkét évvel a múlt század vége előtt Sifter Dénesék azt gondolták, hogy sok évtizeddel a történetek után a kiüresedő faluban hiába keresne rokonokat, ezért nem is kérdezősködött felőlük. A bala-toni városban történt véletlen találkozás alkalmával azonban sokáig lapogatták egymás derekát a rokonságukra fényt derítők.

S jut eszembe: ha megfaggatnánk minden sírkeresztet, kiderülne, hogy akik néha vagy sokszor egymás ellen élesítik fegyvereiket, azok alkalmasint, szegről-végről mind rokonok vagyunk mi ezen a

drága magyar földön.

Jól tudja ezt özv. Márkus Imréné Kiss Ágota asszony, aki sok idő múltával is folyamatosan és szépen gondozza a Sifterek hármas sírját. Köszönet érte minden jószándékú és jóakarátú ember nevében.

Márkus Zoltán

ÉLVEZETES MÉRKŐZÉS VOLT?

Ezt a megállapítást kijelentő formában Brend Storck tette a Napló okt. 13-i számában közölt „A remény napjai” c. című cikk sorai közt. Hadd tegyem hozzá mindjárt, hogy a ma-

gyar labdarúgó válogatott szövetségi kapitánya hazabeszélt. Őneki az az érdeke, hogy így nyilatkozzon. Értesüleim szerint azonban nagyon sokan vagyunk, akiknek más a véleménye. Csapatunk legutóbbi gyenge szereplése miatt mindvégig azért izgultunk, hogy ne kapjon ki. Sajnos hiába idegeskedtünk. A játék minden részében elemi hibákat vétettek, így csak vereség lehetett a vége az ugyancsak sokat hibázó, gyengécske ellenfél dacára.

A legutóbbi két meccset vezénylő német vezető munkájáról semmi pozitívum sem tükröződött. Igaz, ilyen rövid idő alatt nem is igen mutatkozhatott. Vagyis teljességgel álságos a reménykeltés, hogy így vagy úgy tovább juthatunk a csoportunkból. Hamis ez a hitegetés, mert a lejátszott tíz meccs alapján, ha netán ki is jutnánk Párizsba, az eddigi ellenfeleknél erősebb csapatok ellen ilyen játékkal úgyis leszerepelnénk.

A mieinknél a helytelen viselkedésnek és a felkészületlenségnek elemi példái mutatkoznak. Rossz passzok, zavartalan helyzetben mellé-és fölé fejelések, -rúgások; játékkal, bíróval történő szembehelyezkedések tarkítják a kétszer negyvenöt percet. És ami nem túl régi, de annál gyakoribb probléma, a szüntelen hátrafelé passzolgatás. Akkor is, ha gólt kellene rúgni, mert nyerni vagy egyenlíteni kéne. A Barcelona ezt mesterien teszi, a mieink azonban vagy nem hisznek a csatárokban, vagy egyszerűen csak lusták. Megfigyeltem, hogy ezzel a tilitolikával mérkőzésenként akár 15, ennél is több perc elmegy, vele együtt a döntetlen, esetleg a győzelem is. Száz szónak is egy a vége, a hátsó alakzatban történő adogatás révén csak a saját kapuba kerülhet a labda!

Épp csak érintettem néhány hibát, gondot. Körömben sokan osztoznak ezekkel a megállapításokkal, és a nagy-nagy állami meg egyéb befektetések, ráfordítások, illetőleg több évtizedes sikertelenség után elvárjuk, hogy klubcsapatunk és a válogatottunk legyen méltó a dicső elődök teljesítményéhez!

Márkus Zoltán

KATONADALOS TALÁLKOZÓ, BALATONFÜZFŐ

Sokfelé és sokféleképp emlékezünk az elmúlt évszázad két világháborújára. Az elsőre száz, a másodikra hetven éves évforduló alkalmából. Sokakban még fájó élményeket jelentenek, hazánk sorsának alakulásában pedig máig ható nyomokat hagytak.

Emlékezni sokféleképpen lehet. Önkormányzataink és kulturmunkásaink nem fukarkodnak a módszerek változatosságának alkalmazásaival. Előadások, verses estek, kiállítások, szemtanúk beszámolóit, templomi rendezvények, felolvasó estek színesítik a palettát.

A Balatonfüzfői Önkormányzat, valamint kulturmunkatársai együtt a Nyugdíjasok Életét az Éveknek Veszprém Megyei Egyesülettel a fentieknél is vonzóbb, egyszersmind hatásosabb formáját választották a két világégés és a velük járó szenvedések megidézésének. Tízegynéhány dalkört meghívtak a térségből, hogy katonadalos repertoárjukkal elevenítsék fel azokat a nehéz időket, amelyekben lepkek és madarak helyett golyók röpködtek a levegőben, és amelyekben – ahogy egyik nemzeti imánk tartalmazza – „kínzó rabság könnye” hullt árvák hó szeméből.

Az említett szervezetek vezetői, Marton Béla polgármester, valamint Paulics István elnök meleg szavakkal köszöntötték az együttesek vezetőit és tagjait. Kifejezték örömeiket, hogy a szüreti és más őszi dologidő dacára október első szombatjának délelőttjén mindegyik meghívott csoport megérkezett. Sikeres szereplést, valamint jó szórakozást kívántak mindenkinek.

Térségi szokás szerint helyi együttes, 21 taggal a Balaton Dalkör nyitotta meg a műsort. Művészeti vezetője, Bendicsek Réka citerazenével kísérte a produkciót, Weisz Ferencné Mancsi pedig köcsögdudával erősítette a ritmust. „Somogy megye kellős közepében...” – hangzott mindjárt első számként egy fájdalmas háborús tragédia. Gyakran elhallgattatták, de elfelejteni száz év alatt sem tudták. A Bakonyerdő Pávakör énekét több évtized után most is Galambos Anna vezette nagy szakértelemmel. A szentgáli Tiszafa Dalkör Takácsné Bíró Mónika vezetésével elevenített meg pazar csokrot. Ezt újra rátótiak követték, mégpedig a Rozmaring Nyugdíjasklub Dalköre, akik nemzetiségi dalokkal is színesítették műsorukat. A 8 éve alakult „Vidám Nagyik” Pápáról érkeztek, és katona nyelven szólva dicséretes repertoárral rukkoltak elő. A Kék Balaton Népdalkör és a Sirály Népdalkör egyszerre lépett színre. Mindegyiknek Bányai Mária a vezetője. A füredi, illetőleg alsóörsi énekesek közös fellépésén érződött az egységes elvárás és a harmónia. A régióban több társaságot szeretettel irányító Tóth László ezúttal a nemrég jubiláló szentkirályszabadjaiak révén szerepelt a közönség meglegedésére. A két évtizednél is idősebb csajági Hagyományörző Népdalkör Ács Istvánné vezetésével egyrészt a citerások kísérete, másrészt a rábaközi és galgai csokor előadásával a háborús körből kilépve nyert elismerést. Közönség gyanánt a veszprémi Táborállás Dalkör, egyénileg pedig Varga József, a térség közismert peremartoni nótáénekesé méltóképp zárták a dalos délelőttöt.

A rendezők minden kórúst virágcsokorral, oklevéllel és szíves vendéglátással jutalmazták.

Márkus Zoltán

ÖNKORMÁNYZATI TÁJÉKOZTATÓ TŰZIFA IGÉNYLÉSRŐL

Az előző számban tájékoztatást adtunk arról, hogy a szociális tűzifa pályázaton indult önkormányzatunk. Sikerrel jártunk, így 31 m³ fát tudunk szétosztani a lakosság között. Az alábbiakban tájékoztatást adunk az igénylés feltételeiről.

A rendelet hatálya Csajág község közigazgatási területén lakó- vagy tartózkodási hellyel rendelkező és életvitelszerűen ott élő polgárokra terjed ki.

A szociális ellátás iránti kérelmet a Balatonfőkajári Közös Önkormányzati Hivatal Csajági Kirendeltségén az e célra rendszeresített igénylőlapra lehet benyújtani. A kérelmező köteles a kérelemben feltüntetett igazolásokat, mellékleteket, a kérelméhez csatolni.

A szociális ellátásra való jogosultság elbírálásához a havi rendszerességgel járó – nem vállalkozásból származó, illetve őstermelői tevékenységből származó - jövedelem esetén a kérelem benyújtását megelőző hónap jövedelmét, nem havi rendszerességgel szerzett, illetve vállalkozásból származó jövedelem esetén a kérelem benyújtásának hónapját közvetlenül megelőző tizenkét hónap alatt szerzett jövedelem egyhavi átlagát kell figyelme venni.

Természetben nyújtott szociális tűzifa támogatására előnyt élveznek azok a csajági lakosok, akik az alábbi ellátásokra jogosultak a kérelem benyújtása időpontjában:

aktív korúak ellátása

a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben szabályozottak szerint halmozottan hátrányos helyzetű gyermekeket nevelő család

időskorúak járadéka

lakásfenntartási támogatás

adósságkezelési támogatáshoz kapcsolódó adósságcsökkentési támogatás

Természetben nyújtott szociális tűzifa támogatásra az a tűzifával fűtő csajági lakos jogosult, akinek családjában az egy főre eső jövedelme nem haladja meg:

- egyedül élő esetén a mindenkori öregségi nyugdíj legkisebb összegének 300 % -át (85.500,- Ft),

- családban élők esetén a mindenkori öregségi nyugdíj legkisebb összegének 250%-át (71.250,- Ft)

(3) A támogatás iránti igényeket

2015. november 20. napjáig lehet benyújtani.

Verebélyi Zoltán polgármester